

Ramon Bamils

La capital, ¿capital?

Aprofitant la distància que ofereixen les vacances, ens mirem les properes eleccions municipals i, pel que fa a Barcelona, que és la nostra capital, podem dir tranquil·litat que tranquil·litat que dona l'esmentada distància vacacional, que si Convergència i Unió no hi guanya, serà perquè no vol. Exactament.

Vegem les anteriors eleccions: el PSC (PSC-PSOE) acabava d'obtenir els Jocs Olímpics per a la ciutat, i encara la ciutadania en pes estava exultant: dels Jocs en teníem tots els avantatges (la certesa que tindríem uns Jocs Olímpics) i encara cap dels inconvenients que, tres anys després, tenen la mateixa ciutadania amb la mosca al nas (i els borinots a l'orella): el candidat socialista era conegut per gairebé el 90 per cent de la ciutadania, mentre que del convergent el cinquanta per cent dels mateixos ciutadans no sabien ni com es deia. Tot i així, el dia de les eleccions, si a quarts de nou del vespre els convergents ja estaven segurs de no haver guanyat, quarts d'una de la matinada els socialistes no estaven segurs de no haver perdut. I si ara governen, és pel concurs dels regidors comunistes.

Ara, tres anys després i en vigílies d'unes altres eleccions, els socialistes han perdut l'adhesió incondicional de les masses aleshores incondicionals dels Jocs Olímpics perquè, tret de la minoria que

en cobra, ja no hi ha massa incondicionals de l'esdeveniment; i els comunistes, que llavors tot just van superar el mínim del 5 per cent dels vots, ara, després de l'esfondrada de la imatge i del vot comunista tant l'ex-Est com a Occident, es veu que no tindran regidors: és, i era, qüestió de dècimes de punt. Maragall, tot sol, ja no hi arribava.

Sigui establert tot el que antecedeix, no solament amb el distanciament físic circumstancial que comporta l'estiu, a més de la permanent distància moral; sinó, sobretot, tenint en mà la calculadora del despassionat venedor d'electrodomèstics.

L'eslògan de Convergència a les darreres eleccions Barcelonines era: "Per Catalunya, Barcelona és capital". ¿De veritat? Perquè una desena de dies abans de l'elecció, el president Pujol va declarar, públicament, que ja ho veieu, aquest xicot (Cullell, el candidat convergent) fa quinze dies ningú no hi creia, i ara, té.

Som a ple agost, fa sol i airet i no destorben ni les mosques: que Convergència governi Barcelona depèn exclusivament de Convergència: és a dir, de Jordi Pujol. I ¿qui vol Pujol que governi Barcelona? No ho sap ningú.

I ara remato la catxa així: ni ell, no ho sap.

Pere Caiders

Tranquil·litat sobretot

Ens obliguen a tocar de peus a terra i a tenir ben fermada la imaginació. ¿No fos cas que ens esgarriéssim!

En el terreny internacional es va produir un fenomen molt curiós: a Anglaterra, d'un dia a l'altre —en el transcurs d'una nit— van sorgir uns cercles misteriosos en camps de conreu. Algunes d'aquestes figures geomètriques, perfectament traçades, tenien un diàmetre enorme. N'hi havia de concèntriques, d'aïllades o formant conjunts d'una rara harmonia. Línies rectes, clarament marcades damunt l'herba, unien circumferències de mides diverses i completaven uns dibuixos desconcertants.

La gent d'aquella contrada va sospitar que allò era obra de visitants extraterrestres. ¡I això sí que no! Calia posar-hi aturador de seguida (diuen que volen evitar que el pànic ens domini) i les autoritats competents van convidar savis i científics prestigiosos, americans i japonesos, perquè amb uns aparells molt sensibles i d'alta precisió fessin investigacions sobre el terreny, per desxifrar l'enigma. Diu que van trobar-hi símbols i objectes d'un ritual demoníac, la qual cosa demostrava que, tot plegat, es devia a una secta dedicada a pràctiques de bruixeria. ¿Per què? ¿Com i amb quin objecte? Van acordar no parlar-ne més, han tapat el fet amb un vel de silenci.

Si és que de debò ho callen per tranquil·litzar-nos, s'han ben lluit. Perquè dels alienígenes se'n pot esperar qualsevol cosa. Ja comptem que mentre ens sobrevolin inofensivament i es dediquin a fer dissenys artístics sobre plantacions, no ens hi hem de capficar. Però que una secta terrícola tingui un poder tan extraordinari que faci de mal explicar d'acord amb la tècnica reconeguda oficialment, sí que posa la por al cos. Amb més motiu pel dràstic i sobtat obscuriment de la notícia.

Sembla que hi hagi una conxorxa entre els governants d'aquest món, per mantenir-nos a mitja ració pel que fa a les informacions inquietants. Així, ens poden dir sense alterar-se la fessomia que els núvols tòxics i els agents contaminants que van causar molèsties a banyistes de platges catalanes i valencianes no se sap que eren ni d'on provenien. En aquest cas, ni tan sols ens van tenir l'atenció d'atribuir-ho a un grup satànic especialitzat en espants de vora mar.

